

РЕШЕНИЕ

№ 6704

гр. София, 25.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 21.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **8303** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба на А. Б. О., ЕИК[ЕИК], представлявано от Р. С. М., управител, със седалище и адрес на управление: [населено място], район Н., [улица], вх.А, ет.1, ап.5, чрез адвокат К. П., съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.А, ет.1, ап.3, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗНПАМ/ № ФК-С34-0417179 от 20.09.2019г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б „а“ ЗДДС на А. Т. Е., [населено място], е наложена принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ – магазин 1046 за продажба на текстилни изделия, находящ се в [населено място], СБ И., [улица], стопанисван от същото дружество, както и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни, за нарушение на чл.118 ал.1 от ЗДДС във вр. с чл. 25 ал.1 и ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министъра на финансите и във връзка с решение на Върховния административен съд № 10558 от 30.07.2020 г., по адм.д.№ 4572/2020 г., с което е отменено Решение № 7914/12.12.2019 г., постановено по адм.дело № 10769/2019г. по описа на Административен съд - София-град и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.

В жалбата са релевираны доводи, че оспореният акт е незаконосъобразен, неправилен, немотивиран, постановен в нарушение на административнопроизводствените правила

и в противоречие с целта на закона.

Жалбоподателят счита, че при определяне срока на наложената ПАМ административният орган дължи посочване на конкретни мотиви, каквито не са изложени в случая. Счита още, че липсата на конкретни съображения за обосноваване продължителността на наложената мярка се приравнява на липса на мотиви и в издадения административен акт, поради което същият е постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Твърди се несъразмерност на наложената ПАМ с вида на извършеното нарушение.

Посочва, че мярката е наложена преждевременно и е лишен от правната възможност по чл.187, ал.4 ЗДДС поради липса на издадено наказателно постановление (НП). Навеждат се още възражения относно липсата на съставен АУАН, преди налагане на процесната ПАМ, което съставлява процесуално нарушение и ограничава правото на жалбоподателя да се възползва от привилегията, регламентирана в чл. 187, ал. 4 от ЗДДС.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява. Представено е писмено становище, с което се претендират разноси.

Ответникът началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП се представлява от юрк. Н., която оспорва жалбата, с искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Предмет на оспорване в настоящото производство е ЗНПАМ № ФК-С34-0417179 от 20.09.2019г., издадена от началник Отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б „а“ ЗДДС на А. Т. Е., [населено място], е наложена принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект – магазин 1046 за продажба на текстилни изделия, находящ се в [населено място], СБ И., [улица], стопанисван от същото дружество, както и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни, за нарушение на чл.118 ал.1 от ЗДДС във вр. с чл. 25 ал.1 и ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, издадена от министъра на финансите /наричана по-долу само Наредба № Н-18/2006г. на МФ/.

За да наложи ПАМ с посочената заповед, административният орган е приел, че на 12.09.2019 г. при извършена оперативна проверка в търговски обект по смисъла на § 1 т. 41 от ДР на ЗДДС – магазин за продажба на текстилни изделия, находящ се в [населено място], СБ И., [улица], стопанисван и експлоатиран от А. Т. Е., е извършено нарушение на чл.118 ал.1 от ЗДДС във вр. с чл.25 ал.1 и ал.3 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ, а именно не е издаден фискален касов бон или касова бележка от кочан от работещото в обекта фискално устройство (ФУ) при една контролна покупка на 1 бр. перде от орган по приходите, преди легитимация, на стойност 7 лева, платени в брой. Установена е положителна касова разлика между фактическата наличност в касата и тази разчетена във ФУ в размер на 7 лева, която разлика произтича от посочената контролна покупка. Обстоятелствата от проверката са отразени в протокол за извършена проверка № 0417179/12.09.2019 г.

С разпоредбата на чл. 186, ал. 1, б. „а“ във вр. с ал. 3 във вр. с чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, законодателят е предвидил налагането на ПАМ с мотивирана заповед на органа по

приходите или от оправомощено от него длъжностно лице, в случаите, в които не е спазен реда или начина за издаване на съответен документ за продажба. В нормата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС е предвидено задължение за лицата да регистрират и отчитат извършените от тях доставки/продажби в търговски обект, чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Редът и начинът за издаване на фискални касови бележки е уреден с Наредба № Н-18/2006 г. на МФ. По силата на чл. 25 ал.1 т. 1 от посочената Наредба всяко лице по чл.3 ал.1 от същия подзаконов нормативен акт е задължено независимо от документиранието с първичен счетоводен документ да издава и фискална касова бележка от ФУ за всяка продажба на лицата в случаите на извършено плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод. От своя страна ал.3 /сега ал.4/ на чл.25 от Наредба № Н-18/2006 на МФ установява правилото, че фискалната касова бележка се издава в момент на извършване на плащането, както и задължението за лицата по чл.3 едновременно с получаването на плащането да предоставят на клиента въпросната фискална касова бележка.

Съгласно чл. 187, ал. 1 ЗДДС при прилагане на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 ЗДДС се забранява и достъпът до обекта. Мярката се прилага за обекта или обектите, където са установени нарушения.

От цитираните разпоредби може да се направи извод, че при установено по съответния ред неспазване на задължението за отчитане на продажбите чрез издаване на ФКБ или касова бележка от кочан, административният орган, при условията на обвързана компетентност, налага на търговеца ПАМ – „запечатване на обект и забрана за достъп до него“. Мярката се налага спрямо обекта, където е извършено и установено нарушението. Органът съобразява продължителността на срока на мярката с оглед на всички факти и обстоятелства в конкретния случай, т.е. при определяне на продължителността на срока органът действа при условията на оперативна самостоятелност, което следва и от използвания в чл. 186, ал. 1 израз „до 30 дни“.

В конкретния случай, принудителната административна мярка е наложена на А. Т. Е. за нарушение на чл. 25, ал. 1 и ал. 3 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ, поради неизпълнение на задължението да издава фискална касова бележка от ФУ при извършено и получено плащане в брой. По делото е безспорно установено, видно и от събраните писмени доказателства, че при извършена контролна покупка от страна на органите по приходите на 12.09.2019 г. на стойност 7 лева в магазин за продажба на текстилни изделия, находящ се в [населено място], СБ И., [улица], стопанисван и експлоатиран от А. Т. Е. не е издадена фискална касова бележка при извършване на плащането. Лицата по чл. 3 са длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка.

Възприемайки извършеното нарушение на чл.118 ал.1 ЗДДС във вр. с чл.25 ал. 1 и ал. 3 от Наредба № Н-18/2006 на МФ като източник на правомощието по чл.186, ал.3 във вр. с ал.1, т.1, б.“а” ЗДДС, административният орган, в условията на обвързана компетентност, е издал процесната заповед за налагане на ПАМ, чието съдържание е запечатването на търговския обект, в който е осъществено констатираното нарушение.

От изложеното следва, че законосъобразно и в съответствие с материалния закон, с оспорената заповед е наложена принудителната административна мярка „запечатване на обект и забрана за достъп до него“. Този извод е потвърден и в с решение на Върховния административен съд № 10558 от 30.07.2020 г., по адм.д.№ 4572/2020 г.

С посоченото решение делото е върнато за повторно разглеждане и произнасяне относно законосъобразното определяне на продължителността на срока на запечатване на търговския обект.

Съдът приема, че и в тази част оспореният индивидуален административен акт е законосъобразен.

Обжалваната заповед, с която е наложена ПАМ по чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ ЗДДС, е издадена от компетентен административен орган, предвид представената заповед № ЗЦУ-ОПР-16/17.05.2018 г. /, с която изпълнителният директор на НАП, като орган по приходите по чл. 7, ал. 1, т. 1 ЗНАП, е делегирал на началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, съгласно установената правна възможност по чл.186, ал.3 ЗДДС правомощията за налагане на ПАМ по чл.186 от ЗДДС.

В разпоредбата на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС е предвидена възможност, принудителната административна мярка запечатване на обект да се прилага за срок до 30 дни. В конкретния случай, административният орган е определил срок от 14 дни, като са изложени мотиви по отношение на продължителността на срока на наложената ПАМ.

В заповедта конкретно относно проверявания обект са изложени мотиви, че продължителността на срока се определя, предвид обстоятелството, че търговският обект се намира на оживено място с непрекъснат поток от хора – на складова база „И.“, като същият работи всеки ден от 09:00 до 16:00 ч. В обекта се продават разнородни стоки, като извършеното нарушение е довело до следващо такова – разлика между фактическата и касовата наличност на паричните средства. Проверката е била извършена към края на работното време на обекта, но от отпечатаният при проверката КЛЕН се установява 0,00 лв. регистриран оборот от продажби за деня. Оборътът от продажби се отразява непосредствено върху размера на декларирания и подлежащ на внасяне авансов корпоративен данък за текущото тримесечие на 2019 г.

Административният орган е посочил целите, които иска да бъдат постигнати с налагането на ПАМ, а именно преустановяване на незаконсъобразните практики в обекта, необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността на търговеца. Като цел на наложената ПАМ е посочена и промяна в начина на извършване на дейността в конкретния обект, като прекия резултат е правилно отчитане на оборота от продажби, а индиректният недопускане на вреда за фиска. Така посочените мотиви в достатъчна степен обосновават правилното определяне на продължителността на наложената мярка и се споделят от настоящия съдебен състав.

На следващо място, настоящият състав на съда намира, че при издаване на заповедта е спазена и преследваната от закона цел. ПАМ са инструмент на държавата за обезпечаване на законосъобразното осъществяване на определени правоотношения чрез налагане на държавната принуда. Те имат превантивен характер, като тяхното предназначение е да се осуети възможността на дееца да извърши други подобни нарушения и да се предотвратят неблагоприятните последици от това. Именно, с оглед непосредствената цел за ограничаване на евентуално противоправно поведение и обезпечаване на обществения интерес, е наложена и процесната ПАМ, която има ограничено по време действие. Определеният срок от 14 дни е около средния размер,

предвиден от закона и съответен на степента на обществена опасност на деянието, което се характеризира като типично, обичайно за този вид нарушения. Изложеното обуславя извода, че процесната ПАМ не противоречи на принципа за съразмерност, регламентиран в чл. 6 АПК.

Предвид така изложените фактически и правни изводи и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 16 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Б. О., ЕИК[ЕИК], срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗНПАМ/ № ФК-С34-0417179 от 20.09.2019г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б „а“ ЗДДС му е наложена принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект – магазин 1046 за продажба на текстилни изделия, находящ се в [населено място], СБ И., [улица], стопанисван от същото дружество, както и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни, за нарушение на чл.118 ал.1 от ЗДДС във вр. с чл. 25 ал.1 и ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министъра на финансите.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: